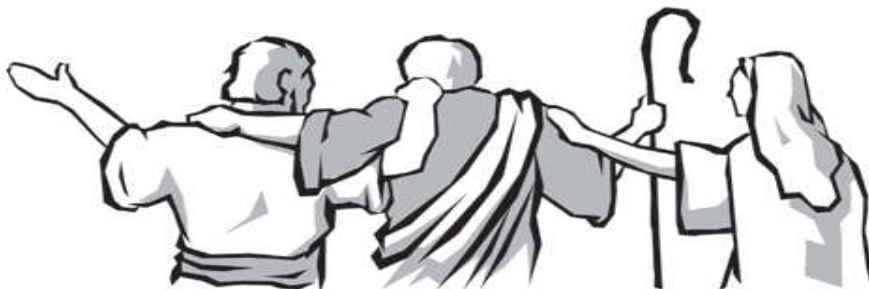

Đời Sống Hội Thánh

(1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:12-28)

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:12-28; Ma-thi-ơ 5:43-48; Ga-la-ti 5:22; Phi-líp 4:4; Giăng 15:4-6.

Câu Gốc: “Chớ khinh dể các lời tiên tri; hãy xem xét mọi việc, điều chi lành thì giữ lấy” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:20, 21).

Tư Tưởng Quan Trọng: Phao-lô cho những nhà lãnh đạo và thuộc viên hội thánh Tê-sa-lô-ni-ca lời khuyên dạy rất hữu ích và thiêng liêng về việc đối xử với nhau.

Phao-lô kết thúc bức thư gửi người Tê-sa-lô-ni-ca với mười bảy lời cảnh báo (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:12-22). Sau đó ông kết thúc bằng lời cầu nguyện (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:23-27). Bài học tuần này bắt đầu với ba cảnh báo về thái độ của thuộc viên hội thánh đối với các người lãnh đạo (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:12, 13). Sau những lời cảnh báo này là sáu lệnh truyền cho các nhà lãnh đạo nên hành động thế nào đối với các thuộc viên của họ.

Tiếp theo là tám cảnh báo ngắn trong bảy câu sau (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:16-22). Những lời này có thể sắp đặt vào hai nhóm. Ba lời khuyên về việc giữ thái độ tích cực của Cơ Đốc nhân (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:16-18). Và năm lời về việc chấp nhận thế nào sự sáng mới trong các lời tiên tri (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:19-22)

Trong lời cầu nguyện kết thúc, Phao-lô tóm lược đề tài chính của bức thư này. Các tín đồ ở Tê-sa-lô-ni-ca và các nơi khác tiếp tục lớn lên trong sự nên thánh cho tới khi Chúa tái lâm. Nói cách khác, họ phải sống mỗi ngày, chuẩn bị sẵn sàng cho ngày Chúa trở lại. Đây chính là sứ điệp “lẽ thật hiện đại.”

Hầu Việc Chúa

Tiếp theo những cảnh báo của bài học tuần vừa qua là hai câu ở trung tâm của bài học hôm nay, “hãy khuyên bảo nhau, gây dựng cho nhau” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:11). Công việc này xảy ra trong hội thánh địa phương qua sự hướng dẫn và huấn luyện. Bài học hôm nay chú trọng vào vấn đề các môn đồ nên chấp nhận công việc của người lãnh đạo và huấn luyện viên thế nào.

Hãy đọc 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:12, 13. Điều căn bản của Phao-lô là gì? Chúng ta dùng điều đó thế nào trong đời sống mình? Bằng cách nào bạn có thể làm việc đắc lực hơn với những người “ở trên bạn trong Chúa,” hỗ trợ và yêu mến họ?

Tiếng Hy Lạp trong câu 12 cho thấy ba phần trong nửa phần sau nói về nhóm người lãnh đạo của hội thánh Tê-sa-lô-ni-ca. Phao-lô kêu gọi thuộc viên nên “biết” những người lãnh đạo này. Phao-lô có ý nói họ phải chú ý, tôn trọng, hay nhìn nhận họ. Điều này gợi ý rằng, có thể, một số người trong hội thánh không tôn trọng những người lãnh đạo của họ.

Chữ *chỉ dẫn* có nghĩa là dạy dỗ, cảnh báo, hay giúp người ta nghĩ kỹ hơn. Phao-lô nhìn nhận rằng các người lãnh đạo nhiều khi cần “tình yêu thương cứng rắn.” Sự lãnh đạo này không luôn luôn được chấp nhận. Nhưng Phao-lô tiếp tục trong câu 13 là yêu cầu thuộc viên tôn trọng những người lãnh đạo trong việc giải quyết những vấn đề khó khăn. Phao-lô muốn tất cả các thuộc viên hội thánh hòa thuận với nhau.

Ngôn ngữ trong các câu này cho thấy những phương pháp thường được dùng trong thời của Phao-lô để đối xử với người ta. Các tư tưởng gia trong thời Phao-lô biết rằng đối xử với người ta là một việc nghiêm trọng nhưng rất tế nhị. Họ khuyến khích các nhà lãnh đạo hãy nghiên cứu cẩn thận tình trạng của những người theo mình. Các người lãnh đạo cần phải nhạy cảm là mỗi thuộc viên sẽ chấp nhận sự sửa sai thế nào, hầu lựa đúng lúc để sửa sai và dùng sự trừng phạt đúng. Trên hết mọi sự, các người lãnh đạo phải xét mình trước khi sửa sai người khác. Phao-lô thêm tư tưởng vào những điều căn bản này. Đối với Cơ Đốc nhân, Đức Chúa Trời là một gương hoàn hảo về sự lãnh đạo, và mục tiêu của người lãnh đạo trong hội thánh là sống một cuộc đời xứng đáng với Chúa.

Trong một số văn hóa, người ta thách thức và không tin người lãnh đạo. Trong những văn hóa khác, người ta vâng theo người lãnh đạo một cách mù quáng. Văn hóa của bạn đối với sự lãnh đạo ảnh hưởng hội thánh thế nào trong vùng của bạn?

Làm Việc Để Giúp Đỡ Người Khác

Trong câu 12 và 13 Phao-lô liệt kê những cách mà thuộc viên trong hội thánh phải đối xử với những người lãnh đạo của họ. Trong các câu cho ngày hôm nay (câu 14, 15), Phao-lô chú ý đến những người lãnh đạo trong hội thánh và họ nên đối xử thế nào với các người ở dưới sự chăm sóc của họ.

Hãy đọc 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:14, 15. Có những cách nào Phao-lô cảnh báo các người lãnh đạo trong hội thánh trong việc đối xử với thuộc viên? Hãy coi những nguyên tắc ở đó. Chúng ta có thể dùng các nguyên tắc này cho mình thế nào dù chúng ta làm gì trong hội thánh? Chúng ta nên dùng những nguyên tắc này thế nào tại sở làm, trong gia đình, hay lúc giải trí? Xin cũng đọc Ma-thi-ơ 5:43-48.

Phao-lô khuyến khích các nhà lãnh đạo ở Tê-sa-lô-ni-ca hãy “cảnh báo những người không muốn làm việc” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:14). Họ là những người từ chối không tự nuôi mình. Họ cứng đầu và rất khó hợp tác. Họ phải bị trừng phạt.

Nhưng Phao-lô khuyên các nhà lãnh đạo hãy “răn bảo những kẻ ăn ở bậy bạ, yên ủi . . . nâng đỡ những kẻ yếu đuối,” và “phải nhịn nhục đối với mọi người” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:14). Những kẻ “ngã lòng” là người ít tự tin hay coi mình có giá trị. Họ lo lắng về nhiều thứ. Những người như vậy thì quan trọng đối với Đức Chúa Trời. Vì thế, các nhà lãnh đạo nên khuyến khích họ.

Những kẻ “yếu đuối” là người có nhiều giới hạn về luân lý và thiêng liêng. Họ dễ bị lừa gạt và nản chí khi phải cực khổ. Họ cũng sợ những gì xa lạ. Lòng họ có thể ở đúng chỗ, nhưng họ không có kiến thức và dễ bị rắc rối bởi quá khứ. Họ cần được giúp đỡ để lớn lên.

Phao-lô khuyên các nhà lãnh đạo hội thánh phải nhịn nhục đối với mọi người. Ba lời khuyên trong câu 14 là cho những hoàn cảnh khác nhau. Nhưng sự nhịn nhục luôn luôn là quan trọng nhất trong việc chăm sóc thuộc viên hội thánh.

Phao-lô có lẽ tiếp tục nghĩ về các người lãnh đạo trong câu 15. Bất cứ khi nào các người lãnh đạo bị những người không chấp nhận lời cảnh báo của họ tấn công, họ có thể bị cảm dỗ để chống trả lại. Nhưng khi họ trả đũa, thì chứng tỏ là tinh thần của Đấng Christ không ở trong họ. Điều quan trọng là các nhà lãnh đạo hội thánh cần nghĩ đến sự ích lợi của những người khác.

Các câu 12-15 cho thấy có những người huấn luyện và các môn đồ trong hội thánh. Điều quan trọng là cần có nhiều sự tôn trọng và nhịn nhục trong các mối tương giao này. Nhưng chúng ta đừng quên 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:11 (“hãy khuyến bảo nhau, gây dựng cho nhau”). Phục vụ sẽ thường có hai chiều. Có những lúc các người lãnh đạo cũng cần được huấn luyện.

Những Thái Độ Tích Cực Của Cơ Đốc Nhân

Theo 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:12-15, Cơ Đốc nhân cần học để biết chấp nhận và nói lời phê bình xây dựng. Điều đó chỉ có thể làm được trong các mối tương giao. Điều căn bản là mỗi Cơ Đốc nhân cần có trách nhiệm đối với người khác và cần sẵn sàng để người khác có trách nhiệm. Một hội thánh cầu nguyện sẽ phát triển trong sự dạy dỗ và khuyến khích.

Hãy đọc 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:16-18. Có ba điều nào Phao-lô coi là ý muốn của Đức Chúa Trời cho mỗi tín đồ? Tại sao mỗi điều rất quan trọng? Xin đọc Ga-la-ti 5:22 và Phi-líp 4:4.

Glenn Coon, một giảng sư được yêu mến, thích nói rằng có nhiều lệnh truyền trong Kinh Thánh là phải vui mừng hơn là sự giữ ngày Sa-bát. Nhưng ít khi chúng ta chú ý đến sự vui mừng. Một đời sống vui mừng là một trong những trái của Đức Thánh Linh (Ga-la-ti 5:22; xin cũng đọc Phi-líp 4:4). Và tràn đầy niềm vui của Thánh Linh thì có thể được ngay cả trong sự đau khổ (1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:6).

Phao-lô chắc chắn là một gương mẫu hoàn hảo về sự cầu nguyện không thôi. 1 Tê-sa-lô-ni-ca có nhiều lời cầu nguyện, như chúng ta đã thấy. Ở đây Phao-lô mời các độc giả của bức thư hãy theo gương ông.

Lòng biết ơn là một thái độ tích cực của Cơ Đốc nhân mà Phao-lô nói tới (1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:2; 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:3). Căn nguyên của tội lỗi ngoại giáo (thờ hình tượng) là thiếu sự biết ơn đối với Đức Chúa Trời (Rô-ma 1:21). Theo Thomas Erskine, “Trong Tân Ước, tôn giáo là ân điển. Và đạo đức là lòng biết ơn.” – Phỏng trích F. F. Bruce, *Paul, Apostle of the Heart Set Free* (UK: The Paternoster Press, 1977), tr. 19. Cần lưu ý là tiếng Hy Lạp cho “vui mừng” và “biết ơn” có cùng một căn ngữ. Điều này cho thấy bí quyết để vui mừng là luôn luôn bày tỏ lòng biết ơn đối với Đức Chúa Trời.

Hãy mở mắt mà xem. Các ơn phước của Đức Chúa Trời đầy dẫy chung quanh chúng ta. Chúng ta quên cảm tạ Ngài về những điều này. Đó là vì chúng ta quá lo lắng về những nan đề và cố tranh đấu để sống. Nếu chúng ta có lòng biết ơn Đức Chúa Trời càng ngày càng nhiều, thì sự bước đi của chúng ta với Ngài sẽ thân mật hơn và đời sống chúng ta sẽ tràn đầy niềm vui.

Hãy làm một danh sách cho mười điều bạn biết ơn. Sau đó, dùng mỗi điều như một trung tâm để dâng lên Chúa một lời cầu nguyện ngắn. Hãy để ý những sự thay đổi trong tất cả thái độ và quan điểm của bạn. Sự thực hành này có thể cho bạn thấy sự biết ơn quan trọng thế nào trong kinh nghiệm của chúng ta với Đức Chúa Trời.

Đối Với “Sự Sáng Mới”

Phao-lô nói gì trong 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:19-22? Những chữ này dạy chúng ta gì trong kinh nghiệm với Đấng Christ? Trong hoàn cảnh của mình, có “điều ác” nào bạn phải cố gắng rất nhiều để tránh?

Trong 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:12-15, Phao-lô cảnh báo hội thánh. Trong các câu 19-22, ông có những lời cảnh báo khác về ơn tiên tri. Chữ “chớ” được dùng hai lần vào đầu câu. Điều này cho thấy Phao-lô cảm thấy rất mạnh về hai đề tài, “Chớ dập tắt Thánh Linh,” và “chớ khinh để các lời tiên tri” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:19, 20). Phao-lô nói người Tê-sa-lô-ni-ca hãy ngừng điều mà họ thường làm.

Chúng ta không biết Phao-lô đang nói về vấn đề gì. Nhưng dường như ông nói họ nên mở lòng mình cho nhiều sự sáng hơn. Đồng thời, ông khuyên họ hãy xem xét mọi việc, để biết chắc điều đó là sự sáng thật (2 Cô-rinh-tô 11:14).

Có những cách khác nhau để hủy diệt ơn tiên tri. Một trong những điều này là “dập tắt Thánh Linh.” Chúng ta làm điều này khi không nghe lời của đấng tiên tri thật. Hãy coi tất cả những sự tấn công từ các thuộc viên hội thánh chúng ta chống lại ơn tiên tri qua đời sống và chức vụ của Ellen G. White.

Cách thứ hai để hủy diệt ơn tiên tri là chấp nhận lời tiên tri nhưng giải nghĩa sai hay áp dụng sai. Chúng ta có thể tiếp nhận lời tiên tri với tinh thần cởi mở nhưng áp dụng sai trong bất cứ hoàn cảnh nào của hội thánh. Là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, chúng ta phải rất cẩn thận. Chúng ta được ban cho một ơn rất tuyệt vời. Chúng ta không muốn hủy diệt ơn đó bằng sự áp dụng sai.

Cách thứ ba để hủy diệt ơn tiên tri là chấp nhận những người hay những bài viết do những nguồn không có ơn từ Đức Chúa Trời. Hội thánh cần phải tỉnh thức. Hội thánh cần phải thử mọi điều để thấy sứ điệp tiên tri có gây dựng hội thánh hay không.

Ơn tiên tri của Ellen G. White có ảnh hưởng nào trong cuộc đời bạn? Hãy đem câu trả lời của bạn tới lớp học.

Nên Thánh Vào Thời Kỳ Cuối Cùng

Hãy đọc 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:23-28. “Nên thánh trọn vẹn” và “không chỗ trách được” khi Đức Chúa Giê-su đến nghĩa là gì? Chúng ta có nên như vậy ngay bây giờ không?

Trong những câu hôm nay, Phao-lô trở lại với ngôn ngữ cầu nguyện. Cách ông viết rất giống như trong 1 Tê-sa-lô-ni-ca 3:11-13. Đề tài chính của Phao-lô cũng tương tự, “nên thánh trọn vẹn và không chỗ trách được khi Chúa tái lâm. Nhưng Phao-lô chuyển hướng ở đây về những gì người Tê-sa-lô-ni-ca phải làm (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:12-22) sang những điều Đức Chúa Trời làm trong chúng ta (nên thánh) và cho chúng ta (sự tái lâm).

Các tín đồ thường không đồng ý về điều câu này nói về con người và bản tính họ cần có khi Đức Chúa Giê-su trở lại. Trong cuộc học hỏi ngắn này, chúng ta sẽ tập trung vào những gì được nói rõ ràng dựa trên các câu đó.

Phao-lô nói về những điều Đức Chúa Trời làm trong tín đồ, Ngài làm cho cả con người. Mỗi phần của đời sống người tín đồ cần được sự nên thánh ảnh hưởng khi gần tới ngày Đức Chúa Giê-su trở lại. Về “tâm thần, linh hồn, và thân thể,” Phao-lô không cố dùng khoa học để nói về những lớp khác nhau trong con người. (Trong Kinh Thánh, tâm thần và thân thể là phần hiệp một của cả con người, chứ không phải là những phần riêng rẽ). Đúng hơn, Phao-lô giải nghĩa rằng mỗi phần của tâm thần và thân thể đều được Đức Chúa Trời ban cho. Chúng ta nên để Đức Chúa Trời có sự kiểm soát hoàn toàn các tư tưởng, cảm giác, và hành động của chúng ta.

Lời cầu nguyện của Phao-lô đi từ thời gian hiện tại tới ngày Tái lâm. Các tín đồ thì được bảo vệ hay giữ không chỗ trách được cho tới khi Chúa đến. Phao-lô cầu xin rằng đức tin của họ sẽ được đầy đủ và được bảo vệ cho tới cuối cùng. Theo bức thư này, người Tê-sa-lô-ni-ca không phải hoàn toàn. Nhưng những gì họ có thì đáng được bảo vệ cho tới khi Đức Chúa Giê-su đến. Phao-lô cầu xin rằng họ sẽ tiếp tục lớn lên trong ân điển qua mối tương giao thân mật với Đức Chúa Giê-su. (Xin cũng đọc Giăng 15:4-6).

Bằng những cách nào bạn, và bạn có nên, chuẩn bị mỗi ngày cho sự Chúa trở lại không?

Thứ Sáu *7 Tháng 9

Nghiên Cứu Bổ Túc: “[Khi còn trẻ] Đức Chúa Giê-su luôn luôn vui vẻ và lịch sự trong công việc của Ngài. Điều đó đòi hỏi nhiều kiên nhẫn và thiêng liêng để đem Kinh Thánh vào đời sống gia đình và nơi làm việc. Cũng có những đòi hỏi tương tự khi chấp nhận gánh nặng của việc làm thế gian, và vẫn giữ mắt mình chú ý đến sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Đây là lúc Đấng Christ sẽ trợ giúp chúng ta. Đức Chúa Giê-su không bao giờ quá lo lắng về thế gian đến nỗi Ngài không có thì giờ hoặc suy nghĩ về những điều của thiên đàng. Thường thường Đức Chúa Giê-su bày tỏ lòng vui mừng bằng cách hát các Thi thiên và bài hát thiêng liêng. Thường thường những người ở Na-xa-rét nghe tiếng Ngài dâng lên lời ca tụng và tạ ơn Đức Chúa Trời. Đức Chúa Giê-su thường nói với thiên đàng bằng lời ca tiếng hát. Khi các đồng nghiệp than phiền về việc làm mệt mỏi, họ được vui mừng bởi lời hát ngọt ngào từ môi Ngài. Lời ca tụng của Ngài dường như xua đuổi các quỷ sứ và khiến chỗ làm việc phảng phất hương thơm. Tâm trí của những người nghe được chuyên chở đi xa chốn lao tù của thế gian tới quê hương thiên quốc.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 73.

“Không gì giúp cho sức khỏe của thân thể và linh hồn hơn là lòng biết ơn và sự ca tụng. Bốn phận tích cực của Cơ Đốc nhân là đuổi đi sự buồn thảm, tư tưởng và cảm giác tiêu cực. Đây là bốn phận của họ cũng như là cầu nguyện.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, tr. 25.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Cả lớp, hãy coi lại câu trả lời của bạn cho câu hỏi chót ngày thứ Tư. Hãy coi câu đó bằng hai cách: Ảnh hưởng của Ellen G. White là gì trên hội thánh? Và chức vụ của bà ảnh hưởng thế nào trên đời sống cá nhân chúng ta?
- 2 Hãy suy nghĩ nhiều hơn về tư tưởng này là ý kiến văn hóa về sự lãnh đạo ảnh hưởng thế nào ý kiến của chúng ta đối với các người lãnh đạo của hội thánh? Văn hóa của chúng ta có đưa chúng ta đến sự không tôn trọng người lãnh đạo hay quá vâng lời họ? Làm thế nào chúng ta giữ được sự quân bình đúng?
- 3 Trong việc phát triển bản tính các tín đồ mới, Hội thánh bạn có thể làm điều này tốt hơn thế nào? Cần sự huấn luyện lãnh đạo thiêng liêng nào?

TÓM LƯỢC: Trong những câu cho tuần này (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:12-27), Phao-lô thảo luận nhiều vấn đề. Nhưng ông rất chú ý đến đời sống thiêng liêng của tín đồ. Họ cần hướng dẫn nhau, vui vẻ và có lòng biết ơn. Họ cũng cần mở lòng cho lẽ thật mới, đặc biệt là lẽ thật tiên tri. Nhưng họ cũng cần thận trọng và suy nghĩ trong việc thử nghiệm các tư tưởng mới. Trên hết mọi sự, Phao-lô kêu gọi sự hoàn toàn vâng phục Đức Chúa Trời trong mọi phần của đời sống cá nhân trong khi chúng ta chờ đợi Đức Chúa Giê-su trở lại.